

СТАНОВИЩЕ

за дисертационния труд на докторант Кирил Ангелов Ненов на тема "България и българите в географско-пътеписната книжнина и картографията от XIII-XV в." за присъждане на научната и образователна степен "ДОКТОР"

Представеният труд обхваща 492 страници, от които 57 са илюстрации на карти и една на "българското пространство през XIII-XV в." Именно от тях обемът на дисертацията е твърде нараснал.

През последните години интересът към географско-писателната литература и картографията през Средновековието/IV-XV в./ в науката е доста засилен. Поради това може да се констатира, че изборът на темата на дисертацията е твърде сполучлив и в унисон в една от тенденциите на съвременната медиевистика.

Докторантът е избрал и следвал добра структура на изследването, обособено в три глави: I. Извори и историография; II. България и българите в географско-пътеписната книжнина от XIII-XV в.; III. България и българите в картографията XIII-XV в. Най-обемиста/с. 51-348/ и съвременна най-стойностна от научна гледна точка е втората глава. В нея са разгледани и анализирани важни сведения за най-малкото от България, нейната физическа география и специално-икономическата география. С оглед на систематизирането на изследвания изворен материал на редица места са изработени таблици, схеми и списъци. На много места с оглед на по-голяма автентичност успоредно с преводите на отделни извори са цитирани и техните оригинали. Това в редица случаи затруднява четенето на дисертационния труд и при бъдещето му публикуване би трябвало в значителна степен да бъде намалено. Както чрез въвеждането на редица сведения за топними, орсими, хидрсими и др., така и чрез тяхното прегледно систематизиране докторантът е превърнал своята дисертация в източник на изключително полезна информация за поселищната, пътна и етнодемографската история. В това се състои и един от основните и съществени приноси на дисертационния труд, който по достойнство би

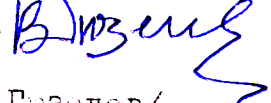
Трибуната да бъде сценен. Привличането на значителен нов — досега неведен в научно сращение или сравнително слабо изписван — изворен материал е другото послжително достойнство на дисертацията. Докторантът е показвал зевидни качества при анализирането и систематизирането на изследвания изворен материал, което пък е естествият за съществуването от него напредък по време на докторантурата.

Не трябва да бъдат стинати някои пропуски, недостатъци и грешки в дисертационния труд. Не са изчерпателно изследвани някои немски, италиански и руски географско-пътеписни съчинения. В недостатъчна степен са привлечени редица географско-пътеписни екскурси, които се съдържат в исторически и житийни произведения/домашни и чужди/. Пропуски се забелязват и в изследването на картографските извори. Описанието на някои географски карти и маршрути е доста повърхностно и недостатъчно.

Дисертационният труд създава и някои перспективи в изследвателските поле. Една от тях е изготвянето на корпус от картографски извори за българските Средновековие. Такъв е крайно необходим. Пък и снитите за изготвянето му не са увенчаха с успех.

Като има предвид приносите и достойнствата на представения дисертационен труд, изразявам категорично становището, че Кирил Ангелов Ненев напълно заслужава да му бъде присъдена научната и образователна степен "ДОКТОР".

София, 28 март 2015 г.

Изразил становището: 
/акад. Васил Тодоров Гивзелев/